

سخنرانی مریم رجوی در جلسه مشترک شماری از نمایندگان مجلسین ایتالیا بیانیه اکثریت نمایندگان مجلسین ایتالیا یک سیاست درست و اصولی در قبال رژیم آخوندی

۲۱ تیر ۱۴۰۲

روز چهارشنبه ۲۱ تیر ۱۴۰۲، به دعوت کمیته دوستان ایران آزاد در پارلمان ایتالیا، مریم رجوی در اجلاسی در سالن رجینا در پارلمان ایتالیا حضور یافت و سخنرانی کرد. سالن رجینا، محل تصویب اولین قانون حمایت از حقوق زنان در این کشور بوده است.

در اجلاس مشترک اعضای مجلسین ایتالیا، بیانیه‌های اکثریت سنا و مجلس ایتالیا در حمایت از قیام مردم ایران و نفی دیکتاتوری‌های شیخ و شاه و حمایت از برنامه ده ماده‌ای را به مریم رجوی اهدا شد. مریم رجوی با قدردانی از اکثریت مجلسین ایتالیا گفت: این بیانیه‌ها صرفاً یک بیانیه نیست بلکه ارائه یک خط مشی و سیاست درست از سوی اکثریت قانونگذاران ایتالیا برای مقابله با فاجعه و بحران‌هایی است که دیکتاتوری دینی در این چهاردهه بر مردم ایران و منطقه و جهان تحمیل کرده است.

این جلسه به ریاست امانوئله پوتزولو عضو کمیسیون خارجی پارلمان برگزار شد و شماری از اعضای مجلسین از جمله سناتور لوچو مالان رییس اکثریت در مجلس سنا و سناتور جیزلا ناتوراله سخنرانی کردند. جان برکو، سخنگوی مجلس عوام بریتانیا در سال‌های ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۹ و سناتور کارلو کوترلی از شخصیت‌های برجسته ایتالیا که مدت کوتاهی نیز به‌عنوان نخست‌وزیر منصوب شده بود، در این جلسه حضور داشته و سخنرانی کردند. هم‌چنین خانم ماریالینا ویتتورینی از طرف کمیسیون برابری زن از استان مارکه در همراهی با هیات کمیسیون‌های برابری در سخنان خود گفت، از طرف دوازده استان دیگر به ما وکالت دادند که سلام‌هایشان را به مریم رجوی، رئیس‌جمهور برگزیده مقاومت ایران برسانیم ما در کنار زنان ایرانی هستیم که علیه رژیم مبارزه می‌کنند.

مریم رجوی در سخنان خود در این جلسه گفت:

نمایندگان و سناتورهای محترم!

از جانب قیام‌کنندگان ایران برای آزادی و دموکراسی به نمایندگان هر دو مجلس و به ملت بزرگ ایتالیا درود می‌فرستم.

اجازه بدهید در ابتدا از بیانیه اکثریت مجلس نمایندگان و مجلس سنای ایتالیا در حمایت از قیام مردم ایران برای یک جمهوری دموکراتیک و حمایت از طرح ۱۰ ماده‌یی مقاومت قدردانی کنم.

این بیانیه توسط ۳۶۰۰ نماینده و قانون‌گذار از جمله اکثریت مجلس ملی فرانسه، اکثریت مجلسین انگلستان، اکثریت مجلس نمایندگان آمریکا، ۱۲۰ رئیس‌جمهور و نخست‌وزیر سابق و هم‌چنین ۷۰ برنده جایزه نوبل به امضا رسیده است. این صرفاً یک بیانیه نیست، بلکه ارائه یک سیاست درست از سوی اکثریت قانونگذاران ایتالیا برای مقابله با بحران‌هایی است که رژیم ایران در این چهاردهه بر منطقه و بر کل جهان تحمیل کرده است.

من امروز به این‌جا آمده‌ام تا از پارلمان، مردم و دولت ایتالیا بخواهم به این سیاست درست و اصولی جامه عمل ببوشانند و مبارزه مردم ایران برای سرنگونی استبداد مذهبی را به رسمیت بشناسند.

قیام مردم ایران، امتداد مقاومتی است که از چهار دهه پیش، در برابر رژیم حاکم بر ایران شکل گرفته است. حضور شجاعانه زنان در این قیام محصول نبرد زنان قهرمان طی چهاردهه است. اعتقاد ما این است که زن ایرانی باید آزادانه انتخاب کند و در رهبری جامعه، مشارکت فعال و برابر داشته باشد.

زنان ایران نه فقط برای خواست‌های خودشان، بلکه برای سرنگونی تمامیت رژیم آخوندی به‌پاخاسته‌اند و شعارشان این است نه حجاب اجباری، نه دین اجباری، نه حکومت اجباری.

مردم ما هیچ‌وقت این رژیم را نپذیرفته‌اند.

این یک دیکتاتوری مذهبی، وحشی‌تر از استبدادهای اروپای قرون‌وسطاست. ۱۲۰ هزار تن از مقاومت ایران در مبارزه با آخوندها به شهادت رسیده‌اند. چند روز دیگر ۳۵مین سالگرد قتل عام ۳۰ هزار زندانی سیاسی است که در سال ۱۳۶۷ به فرمان خمینی و با فتوای او سر به‌دار شدند.

اعمال فشار و محدودسازی مقاومت ایران بزرگ‌ترین کمک غرب به رژیم

رژیم نتوانسته و نمی‌تواند از ادامه قیام جلوگیری کند. زیرا اولاً نابسامانی‌های اقتصادی و اجتماعی در ابعاد عظیم در ایران ادامه دارد و وضعیت هر روز انفجاری‌تر می‌شود. و رژیم قادر به رفرم نیست.

ثانیاً یک مقاومت سازمان‌یافته وجود دارد که این نارضایتی‌ها را به‌سوی سرنگونی این رژیم سمت و سو می‌دهد.

مقاومت ایران توانسته شبکه‌های خود را در تمامی ۳۱ استان و در بسیاری شهرها ایجاد کند. واحدهای این مقاومت، بدون استثنا، روزانه در حال فعالیت‌اند. آن‌ها نقش تعیین‌کننده‌ی در سازمان‌دادن و هدایت قیام‌ها دارند.

رژیم برای مقابله با این وضعیت، به دو اقدام دست زده است: یکی افزایش اعدام‌ها و دیگری زد و بند با دولت‌های غرب برای محدودسازی مقاومت ایران. مقامات رژیم به رسانه‌ها گفته‌اند که هیچ ملاقاتی با دولت‌های خارجی نبوده که در آن برای تحت فشار قراردادن جنبش مقاومت مذاکره نکنند.

کسانی هم که از ادامه وضع موجود نفع می‌برند، در ماه‌های اخیر در خارج ایران بسیار تلاش کردند آلترناتیو واقعی یعنی همین مقاومت را انکار کنند. به‌این منظور شوهای تحت عنوان آلترناتیو روی صحنه آوردند، اما همه آن‌ها شکست خوردند.

بزرگ‌ترین امتیاز و کمک دولت‌های غربی به رژیم ایران در چهارده گذشته، اعمال فشار و محدودسازی مقاومت ایران بوده است. این عنصر قانونی سیاست مماشات است. که بیشترین کمک را به ماندگاری آخوندهای حاکم و ادامه جنایات‌شان در داخل کرده و هم‌چنین به گروگان‌گیری و صدور تروریسم و جنگ‌افروزی در خارج ایران دامن زده است. این نقطه مقابل سیاستی است که بیانیه اکثریت مجلسین ایتالیا ارائه می‌کند.

اما امروز که رژیم خطر سرنگونی را از نزدیک احساس می‌کند، بیش از همیشه با زدوبند، با گروگان‌گیری، با پرونده‌سازی و تهدید و شانتاژ تلاش می‌کند تا فعالیت‌های مشروع و قانونی مقاومت را حتی در اروپا محدود کند. ممنوعیت تظاهرات ایرانیان در پاریس که البته دادگاه آن را به سود مقاومت لغو کرد در این شمار است.

هرگونه تلاش برای محروم کردن اعضای مقاومت از حقوق بنیادین‌شان تحت هر عنوان که باشد، نقض اعلامیه جهانی حقوق بشر، نقض کنوانسیون حقوق بشر اروپا و نقض کنوانسیون ۱۹۵۱ پناهندگان است.

البته پاسخ ما و مردم ایران به رژیم آخوندی این است که هر چه بیشتر توطئه کند، ما شعله مقاومت را فروزان‌تر می‌کنیم.

به خواست مردم ایران احترام بگذارید

مماشاتگران ادعا می‌کنند که اگر این رژیم سرنگون شود، ایران مانند لیبی یا سوریه دچار جنگ داخلی و از هم‌گسیختگی می‌شود. اما شرایط ایران با آن کشورها به کلی متفاوت است.

از ۱۲۰ سال پیش مردم ایران برای دموکراسی، عدالت و حکومت قانون مبارزه می‌کنند. در اثر این مبارزات، انقلاب مشروطه به پیروزی رسید. سپس صنعت نفت به‌رهبری دکتر محمد مصدق، ملی شد

ثمره این مبارزات، شکل‌گیری یک آلترناتیو دموکراتیک است که ریشه‌های قدرتمندش در اعماق جامعه ایران است و از تجربه‌های نزدیک به ۶ دهه مبارزه در شرایط سخت برخوردار است.

هم‌چنین از شبکه گسترده مقاومت در سراسر ایران و هزاران رزمنده در شهرهای ایران که هر روز با فعالیت‌های‌شان، دیوار اختناق را می‌شکنند و قیام و مقاومت را شعله‌ور نگه‌می‌دارند.

مقاومت ایران از طرح‌ها و برنامه‌های معتبری برخوردار است. طرح ده‌ماده‌یی مقاومت، شامل یک جمهوری دموکراتیک بر اساس جدایی دین و دولت، برابری زن و مرد، خودمختاری ملیت‌ها، لغو حکم اعدام و یک ایران غیراتمی است. جنبش مقاومت، به اتکای مردم ایران قادر است تغییر بزرگ را در ایران به‌وجود بیاورد. ما هیچ‌گاه از دولت‌های خارجی نمی‌خواهیم که سرنگونی این رژیم را به عهده بگیرند. این مسئولیت مردم و مقاومت ایران است. خواست ما از آن‌ها ساده و روشن است: به خواست مردم ایران احترام بگذارند و به دشمن مردم ایران کمک نکنند!

برای مردم ما، ایتالیا شناخته می‌شود به حمایت دیرینه پارلمان و سنای ایتالیا از مقاومت مردم ایران و شورای ملی مقاومت و به‌ویژه حمایت از مجاهدین در شهر اشرف، زمانی که در محاصره رژیم آخوندی و دولت دست‌نشانده آن در عراق بودند.

برای ما ایتالیا شناخته می‌شود به امداد فورنو، زن فداکار ایتالیایی که در آذر ۱۳۶۰ در مرکز شهر ترویزا خود را به‌آتش کشید تا به اعدام نوجوانان ایرانی اعتراض کند. او برخاست تا وجدان‌های خفته را در سراسر جهان بیدار کند.

امروز مردم ایران از ایتالیا انتظار دارند که مبارزه‌شان برای سرنگونی رژیم را به رسمیت بشناسد.

از حق جوانان شورشگر برای دفاع از خود در مقابل سپاه پاسداران حمایت کند و سپاه پاسداران را در لیست گروه‌های تروریستی بگذارد.

از همه شما متشکرم.